

drikke dygtig af deres Vine, uden at det forhindrede dem i — jeg formoder, det var fordi Ganen blev for tør af den megen Drikken Vin — at tage en rigtig god Skylle af Brændevin til sig. Jeg tror, det er uberettiget at beskyldte Arbejderne for, at det er dem, der drikke de mange Millioner Potter her i Landet, jeg tror, det er den mindste Del deraf; Arbejderne drikke. Naar det ærede Medlem for Slagelse paa- stod, at Arbejderne drak 45 Potter om Aaret, tror jeg, det rammer saare faa Arbejdere. Der er nogle, der gøre det, men det bliver kun en ringe Brøkdal af Arbejderne, det tror jeg i hvert Fald er Tilfældetovre i Jylland. Jeg hørte godt i Gaar, at da det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) talte om, at det ikke var almindeligt, at Arbejderne gik med deres Brændevinflaske i Lommen, de havde Ølflasker i Stedet for Brændevinflaske, saa blev der protesteret fra nogle Øboere. Jeg fik næsten det Indtryk, at paa Øerne drikke Arbejderne en hel Del. Det er ikke Tilfældet i Jylland. De jyd- ske Arbejdere, navnlig i min Valgkreds, drikke grumme lidt Brændevin. Jeg vil paastaa, at i min Valgkreds er der en Masse Arbejdere, der ere Totalafholds- mænd, der er ogsaa en stor Del, der drikke med Maade, men der er kun saare faa, der drikke for meget, og kunne vi faa en Toldlov og en Brændevinsskat, vilde Resultatet blive, at en stor Del af Arbejderne vilde faa store Lettelser, en endnu større Del vilde ingen ny Udgifter faa, og kun ganske faa Arbejdere, i hvert Fald hvor jeg er kendt, vilde komme til at yde en større Afgift af den Grund, at de drikke rigelig meget. Jeg mener altsaa ikke, at Brændevinen er et saa helligt Fluidum, at der ikke var Grund til at opkaste det Spørgsmaal, om det ikke var bedre at forhøje Skatten, naar vi kunde faa Lettelser paa andre Næringsmidler. Men selvfølgelig maa samtidig dermed Vinen faa noget med, og jeg har forstaaet, at det har aldrig været Toldkommissionens Mening, at Vinen skulde gaa Ram forbi. Jeg skulde huske meget fejl, om ikke i 1897 det daværende Medlem for Aalborg, den nuværende højtærede Indenrigsminister, hævdede, at særlig Vin paa Flasker kunde bære en endnu større Afgift end den Toldkommissionen og Regeringen mente, den kunde bære. Altsaa den nuværende Indenrigsminister kan ikke blot tænke sig at gaa med til en forøget Afgift, som Toldkommissionen og Toldudvalget har foreslaaet, men at gaa et Skridt videre, især

for Vin paa Flasker, saa der ikke er Tale om, at den rige skal drikke sin Vin frit, men den fattige betale for sit Brændevin. Der er Mulighed for at komme et Skridt videre med Beskatningen paa Vin, end det, der hidtil har foreligget ved Toldreformforslaget, i hvert Fald, hvis den nuværende Indenrigsminister skal faa Lov til at raade. Jeg ved vel, det er den højtærede Finansminister, der raader paa dette Omraade, men han er jo i det væsentlige enig (Svend Høgsbro: Ikke uenig!) ikke uenig med Indenrigsministeren, og naar derfor den ærede Indenrigsminister ønsker at faa Vin paa Flasker beskattet — maaske vi saa ogsaa kunne faa Vin paa Oksehoveder med ved samme Lejlighed, den kan jo godt taale mere Skat — saa have vi Haab om netop at naa det Maal, vi fra et demokratisk Standpunkt ønske: at faa Vin tilbørligt beskattet.

Det er altsaa mit Princip, at naar jeg kan faa tilbørlige Lettelser paa Toldloven, kan jeg gaa med til at lægge en større eller mindre Skat paa forskellige Slags Alkohol, deri Brændevinen indbefattet. Nu ved jeg godt, det Spørgsmaal stadig dukker op, at denne Brændevinsskat kunne vi bruge til andre Ting, og at den maaske kan bruges en Gang, naar der kommer en Venstreregering til Roret. Jeg maa dog meget tvivle om, at naar denne Brændevinsskat for Øjeblikket er saa upopulær, en Venstreregering saa skulde have Lyst til at begynde sin Regering med at fremkomme med Forslag til en Brændevinsskat, selv om den skulde anvendes i et meget godt Øjemed. Jeg har aldrig hørt, i hvad Øjemed den skulde anvendes uden for selve Kompensationen paa Toldloven, men jeg tillader mig at tro, at det bliver heller ikke saa meget let at finde en Anvendelse, hvor den i bedre Grad kan komme de mindre stillede i Samfundet til Gode end netop ved Toldloven. Hvis den bruges til Alderdomsforsørgelse, hvis den bruges til Sygekasser, hvis den bruges til Hjælp i forskellige Retninger, kommer den en hel Del fattige til Gode, men aldrig alle. Der kommer jo kun en mindre Del af de gamle ind under Alderdomsforsørgelsen, og det er heller ikke nær alle Arbejdere og fattige Folk, der komme ind under Sygekasserne, nogle af den Grund, at de ikke kunne betale Kontingentet, andre enten fordi de ere for syge eller for gamle, kort sagt, der er en hel Del — jeg tror i Øjeblikket langt over Halvdelen — der staar uden for Sygekasserne, saa selv om det anven-